

NIEUWSBRIEF WOONZORG Elisabeth Stift

't Sjtiftnuits

6e JAARGANG • NR. 66 • AUGUSTUS 2026

't Sjtiftnuits is de maandelijkse nieuwsbrief van Woonzorg Elisabeth Stift voor bewoners, vrijwilligers en andere betrokkenen en geïnteresseerden.

IN DIT NUMMER O.A.

JUBILEUM

150 jaar Elisabeth Stift 1

Raad van Advies 3

Wethouders Jo Paas
en John Roland 4

GEDACHTEKRONKEL

Woffie 4

Bloemetje van de maand 4

Buitenkansje voor 't Stift 4

150 Jaar Elisabeth Stift

De geplande barbecue op 27 juni 2026 – georganiseerd door Stichting WoonZorg Elisabeth Stift en de gemeente Kerkrade – moest op het laatste moment worden afgeblazen. Gezien de extreme hitte was het onverantwoord deze door te laten gaan.

Het feest werd verplaatst naar vrijdag 10 juli 2026. Ondanks het WMC en de verplaatsing was er toch een groep van 80 mensen aanwezig die het jubileumfeest extra cachet gaven.

Het Stift zoals de meesten het kennen, was in eerste instantie een toevluchtsoord voor de zusters Elisabethinnen uit Aken, maar groeide door de jaren heen uit tot een belangrijke plek voor zorg, onderwijs en verbondenheid. Het was het eerste ziekenhuis van Kerkrade en bood later ook ambulante-, ouderenzorg en onderwijs.

Na een dreigende leegstand in 2015 werd het historische pand gerenoveerd en in 2016 konden de eerste bewoners van het huidige WoonZorg Elisabeth Stift verwelkomd worden.

Een dubbeljubileum dus!

(lees verder op pagina 2)

REDACTIE

Jos Schleepen, Wil Wagenvoort

LAYOUT Karin Veldkamp

CORRESPONDENTIE

Hammolenweg 7, 6466 XT Kerkrade
info@woonzorgelisabethstift.nl

150 Jaar Elisabeth Stift *(vervolg pagina 1)*

Samen eten

Naast de bewoners waren ook de vrijwilligers en medewerkers van WoonZorg Elisabeth Stift, de burens uit de Hammolenweg en genodigden aanwezig – waaronder Zuster Apollonia, de laatste moederoverste van het 't Sjtift – en de wethouders Jo Paas en John Roland. Ook de leden van de Raad van Advies gaven gevolg aan de uitnodiging.

Het feest werd geopend door de voorzitter van Stichting WoonZorg Elisabeth Stift, Leo Vrancken. Tijdens de feestelijkheden boden de beide wethouders een cadeau aan. Tevens spraken zij met mooie, respectvolle woorden hun waardering uit voor alles wat er door de jaren

heen gerealiseerd is en benadrukten het belang hiervan. Wat hierbij opviel is dat wethouders ook maar gewone mensen zijn: Zonder leesbril wordt het lezen moeilijk!

De gezellige locatie By Iris vormde het perfecte decor voor dit bijzondere feest. Het eten was zeer lekker en er was meer dan genoeg.

Moeder overste

De lekkere worstjes, hamburgers en saté-stokjes, compleet met overheerlijke sauzen, vonden gretig aftrek. Daarnaast waren er superlekkere salades, waaronder een echte ouderwetse 'eëplesjlaat'.

Een topteam

Een groot compliment gaat ook uit naar het team van Iris. De vriendelijke en behulpzame jonge dames liepen zich de blaren aan de voeten en zorgden ervoor dat niemand 'droog' zat.

(lees verder op pagina 3)

Raad van Advies

Tijdens het feest was de Raad van Advies, bestaande uit de heren Leo Jongen, Max Kousen en Huub Wiermans, ook aanwezig. Deze ervaren bestuurders - met een maatschappelijke en/of politieke achtergrond - zullen in de toekomst het bestuur van de Stichting WoonZorg Elisabeth adviseren, meedenken over het beleid en hun ervaring delen. Deze mensen hebben natuurlijk ook een breed netwerk, waardoor ook eventueel tot nog toe 'gesloten deuren' kunnen worden geopend. Daarnaast dienen ze ook als klankbord voor het bestuur.

We zullen ze dit jaar middels een interview in het Sjtiftnuits aan u voorstellen.

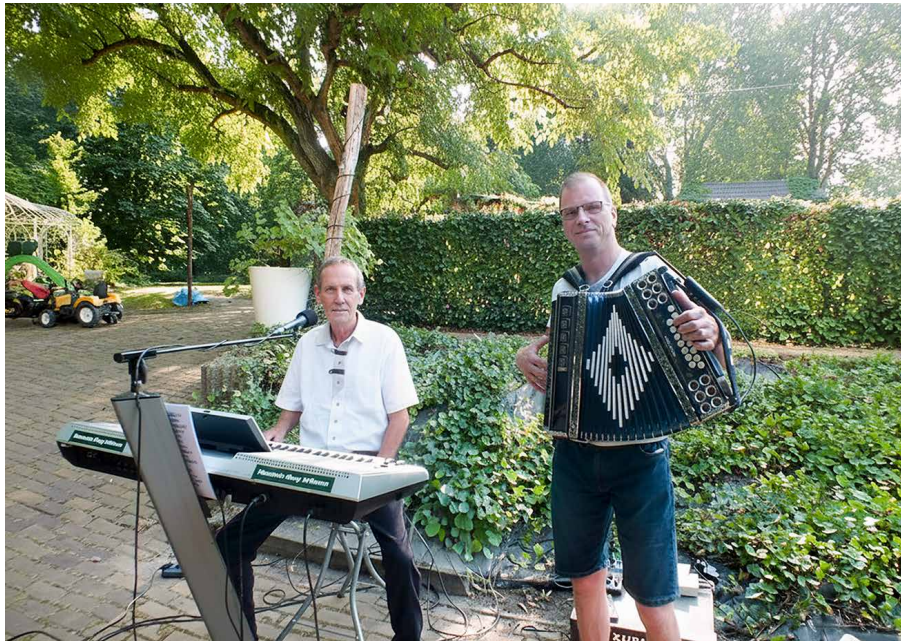

Bij zo'n feest hoort natuurlijk ook gezellige muziek. Deze werd verzorgd door 'Die Zwei Spatzen'. Klaas en Michel verwenden ons met Duitse volksmuziek, oldies en schlagers.

Ondanks de hitte en benauwdheid bleef het grootste gedeelte van de mensen tot op het laatste moment zitten.

Een bewijs dat het feest in deze vorm in de smaak is gevallen en zeer zeker voor herhaling vatbaar is, maar laten we daar niet 150 jaar mee wachten!

Die Zwei Spatzen

Wethouders Jo Paas en John Roland

Tijdens zo'n feest krijg je natuurlijk ook de gelegenheid met de wethouders over hun drijfveren te praten. Het zijn twee ervaren bestuurders – wiens taken overlappen – die te allen tijde denken in oplossingen.

Jo Paas

De titel van het coalitieakkoord 2026 is 'Tsezame vuur 't jeluk va Kirchroa'.

Deze gedachte nemen Jo Paas en John Roland heel serieus.

Het is onmogelijk alles wat de heren in en tussen de regels zeiden op te schrijven, maar hierbij een kleine samenvatting. Mocht er genoeg

belangstelling zijn, dan kunnen wij vragen of ze tijd hebben om in het Stif e.e.a. toe te lichten en vragen te beantwoorden.

De gemeente wil inwoners zo lang mogelijk zelfstandig, actief en betrokken laten meedoen in de samenleving. Bij re-integratie kijkt de gemeente nu meer naar wat iemand wel kan, in plaats van naar alleen regels. Daarbij wordt ondersteuning aangeboden zoals persoonlijke begeleiding, scholing en het opdoen van werkervaring: 't Stif is hierin een belangrijke partner.

Ook heel belangrijk is het ouderensbeleid. Dat gaat niet alleen over zorg, maar ook over wonen, welzijn, sociale contacten en nog veel meer. De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) is daarbij belangrijk:

die biedt inwoners de mogelijkheid zo lang mogelijk thuis en/of zelfstandig te wonen en mee te blijven doen. Ook daarbij wordt gekeken wat mensen zelf nog kunnen. Naast professionals spelen vrijwilligers, mantelzorgers en natuurlijk de mensen in een re-integratietraject een belangrijke rol.

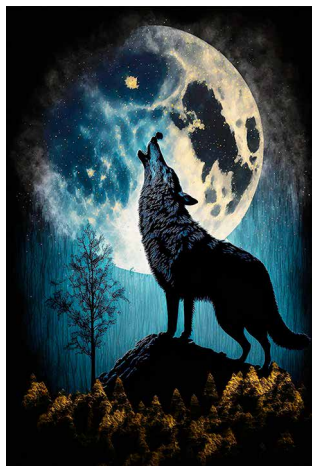

John Roland

Het Elisabeth Stif is belangrijk materieel cultureel erfgoed in Kerkrade, van waaruit met bovenstaande regelingen een bijdrage kan worden geleverd aan zorg, welzijn, ondersteuning en vooral verbinding.

Door hard geklop op het venster werd ik wakker. Voorzichtig stond ik op, schoof de gordijnen weg en tot mijn ontsteltenis stond er een weerwolf voor het raam. Het leekt alsof hij gehuild had. Met luide mensenstem vroeg hij me het vensterraam te openen en na een korte aarzeling heb ik dat gedaan. Zijn ogen straalden zoveel goedheid uit, dat ik ondanks zijn enorm afschrikwekkend lichaam, geen moment angst had. Daar sta je dan, oog in oog met een grote, pratende weerwolf.

De weerwolf, genaamd Woffie, vertelde mij dat hij verdrietig was omdat iedereen hem een angstaanjagend, bloeddorstig monster vond en angst kreeg als hij in de buurt was.

‘Ja maar’, zei ik, ‘je kunt dat de mensen niet kwalijk nemen. Je ziet er toch ook uit als een monster?’ ‘Dat klopt’, antwoordde hij, ‘maar dat is ook het enige. Ik ben niet wild, gevaarlijk en zeker niet bloeddorstig. Integendeel, ik ben zelfs een zoetkous!’

Daarop ben ik naar beneden gegaan en heb hem koekjes en een paar overgebleven krentenbroodjes gehaald. Hij was hongerig en gulzig slokte hij alles in een keer door, nam afscheid en verdween in de duisternis van mijn mooie droom...

Jos Mager is niet zo heel lang bij ons geweest, maar was geliefd bij de bewoners. De adequate wijze waarop Jos zijn werk

deed en de vriendelijke, zorgzame bejegening van de bewoners zijn voorbeeldig en bezorgden hem terecht veel respect. Het is dan ook geweldig dat hij als medewerker van de Rd4 aan de slag kan.

Jos, heel veel succes met je nieuwe baan en moge het je leven wederom een ‘boost’ geven. Het ga je goed!

Het Bloemetje van de Maand komt tot stand m.m.v. Bloemenhuis Westland in Kerkrade. Suggesties zijn welkom.

Buitenkansje voor 't Stift

Een Engels sprekende voorman van een wegenbouwbedrijf klopte maandagmiddag 13 juli aan bij 't Stift. Zijn ploeg was bezig aan de Buitenring Parkstad en had nog een aardige hoeveelheid kiezel over. Voor een prikkie per vierkante meter (normaal snel zes keer duurder) zou 't Stift spekkoper zijn.

Na een snelle terugkoppeling door Remco Meijboom met het bestuur, kon meteen groen licht worden gegeven. Amper vier uur later was de klus al geklaard. Alle gaten werden daarbij gedicht en een groot stuk van de slechte toegangsweg en de 'rotonde' bij de ingang voor bewoners en leveranciers werden van een nieuwe deklaag voorzien. Dit tot grote tevredenheid van voorzitter Leo Vrancken.

In het besef dat de gemeente Kerkrade het stuk van de straat tot en met de bocht gaat aanpakken, is door dit buitenkansje een hoofdpijndossier van tafel.